

vis vil ikke alle myndigheder have mulighed for at læse alle former for digital kommunikation, eksempelvis lydband.

Et internationalt perspektiv

Fastsættelse af rammer for elektronisk kommunikation og handel kan ikke betragtes som et isoleret dansk fænomen. Der er i vidt omfang tale om systemer, som skal kunne fungere også globalt, hvis erhvervsliv og brugere fuldt ud skal kunne udnyttede de fordele, et sådant system giver.

Det er derfor også relevant at se på, hvor langt andre lande er kommet med hensyn til regulering af digital kommunikation og handel, og hvilke initiativer der er i støbeskeen i de forskellige internationale samarbejdsfora som f.eks. EU, FN, WTO, OECD og G7.

Der er i en række lande initiativer undervejs til fremme af elektronisk kommunikation og handel. Der er dog betydelig uklarhed med hensyn til det konkrete indhold af de forskellige landes kommende lovgivning om f.eks. digital signatur.

I USA har en række delstater vedtaget lovgivning om digital signatur. I Utah vedtoges den første egentlige lovgivning om digital signatur med regulering både af nøglecentre og retsvirkning af digital signatur. Siden har en række enkeltstater fulgt op med lovgivningstiltag af meget forskellig rækkevidde og indhold. På føderalt niveau er der dog fortsat uklarhed om, hvilke initiativer den amerikanske administration vil tage med hensyn til digital signatur.

I Europa har Italien og Tyskland vedtaget national lovgivning om henholdsvis elektroniske dokumenter/kontrakter og digital signatur. Den tyske lovgivning er dog begrænset til alene at omfatte en autorisationsordning for nøglecentre, og retsvirkningerne af en digital signatur reguleres ikke.

EU-Kommissionen kom i april 1997 med en meddelelse om elektronisk handel og fulgte i oktober 1997 denne op med en meddelelse om kryptering og digital signatur.

EU-Kommissionen lægger op til, at der i alle medlemslande skal iværksættes de nødvendige tiltag for at sikre tillid til digital signatur-systemer. Dette indbefatter efter Kommissionens vurdering, at der bør indføres fælles krav for europæiske nøglecentre og certifikater, der sikrer mulighed for gensidig anerkendelse af digitale signaturer, samt at det bør sikres, at sikker digital signatur på alle områder, hvor dette er

muligt, har samme juridiske anerkendelse som dokumenter med håndskreven underskrift. Der har fra dansk side været tæt kontakt med Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af meddelelsen om digital signatur, idet Kommissionen bl.a. har ønsket at trække på de overvejelser, vi allerede har gjort os på dette område.

EU-kommissionens meddelelse blev drøftet på et rådsmøde for teleministre den 1. december 1997. Rådet vedtog et sæt rådskonklusioner, der bl.a. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at fremlægge et forslag til direktiv om digital signatur. Samtidig var der enighed om at diskutere relevante aspekter af Kommissionens meddelelse i Rådet for justits- og indenrigsministre.

Endelig har FNs handelsretskommission, UNCITRAL, i juni 1996 vedtaget en modellov om Electronic Commerce. Modelloven er baseret på den grundtanke, at elektronisk handel kræver, at digitale meddelelser sidestilles med papirmeddelelser, hvis ellers de funktioner, som papiret sikrer, sikres mindst ligeså godt digitalt. Denne tanke om funktionel ækvivalens udtrykkes i modellovens regler i artiklerne 5-7 om kravene til blandt andet skriftlighed (writing) og underskrift (signature).

Modellovens artikel 5 angiver, at elektroniske meddelelser ikke må frakendes juridisk anerkendelse alene af den grund at de foreligger i elektronisk form. For skriftlighedskrav anfører modelloven i artikel 6, at disse bør være opfyldt, når den elektroniske information foreligger i en sådan form, at den kan genskabes ved senere lejlighed.

Underskriftskrav bør være opfyldt af digital kommunikation, når der benyttes en teknik til sikring af personens identitet og af personens vedkendelse af indholdet. Denne underskriftsteknik skal være så troværdig som formålet med kommunikation måtte forlange.

I OECD har man i marts 1997 vedtaget retningslinjer for udformningen af national krypteringsregulering. Retningslinjerne er bredt formulerede og åbner mulighed for meget forskelligartede nationale regelsæt for kryptering. Sammenfattende er situationen således, at der er en række initiativer undervejs, såvel nationalt som i de internationale samarbejdsfora. Disse initiativer er endnu ikke af en sådan karakter, at de giver noget klart pejlemærke for, hvordan den internationale regulering af f.eks. anvendelsen af digital signatur i sidste ende vil blive. Det er bl.a. EU-kommissionens holdning,